

Τσίρκο με γραβάτα...

Του Κώστα Στούπα

Ουδείς έχων στοιχειώδη επαφή με την πραγματικότητα και ελάχιστη επίγνωση των δεδομένων δεν περίμενε και ούτε περιμένει κάποια ουσιαστική απόφαση για το ελληνικό χρέος πριν τις γερμανικές εκλογές και ουσιαστικά πριν τουλάχιστον το τέλος του τρίτου μνημονίου το καλοκαίρι του 2018.

Αποτέλεσε έκπληξη η δήλωση του πρωθυπουργού την περασμένη εβδομάδα "Τα μηνύματα που παίρνω είναι τόσο θετικά για μία θετική έκβαση στις 22 του μήνα, που δυσκολεύομαι να τα πιστέψω. Τοο good to be true όσα ακούω. Σε βαθμό που θα βιαστώ να φορέσω γραβάτα", είπε χαρακτηριστικά στους δημοσιογράφους ο πρωθυπουργός...

Δουλεύει τους βουλευτές του για να ψηφίσουν, το Πανελλήνιο από συνήθεια ή τον εαυτό του;

Όπως είναι ήδη γνωστό καμία απόφαση δεν ελήφθη στο Eurogroup της 22ας Μαΐου. Καμία απόφαση, πέραν μιας αναλυτικής καθαρογραφής του γενικού πλαισίου του 2012, δεν θα ληφθεί στις 15 Ιουνίου. Αναλυτική καθαρογραφή σημαίνει μια μαθηματική συνάρτηση η οποία θα επιτρέπει σε άλλους να λένε πως δεν έγινε καμιά ελάφρυνση χρέους και σε άλλους πως έγινε. Επί της ουσίας: Πιάσ' το αυγό και κούρευ' το.

Είναι προφανές πως στην ελληνική κυβέρνηση ούτε καταλαβαίνουν τι λένε στους άλλους, ούτε τι τους λένε άλλοι όταν διαπραγματεύονται. Δεν είναι παράξενο αυτό, όλοι έχουμε γνωρίσει κάποιον αριστερό που ούτε καταλαβαίνουμε τι μας λέει, ούτε καταλαβαίνει τι του λέμε.

Επιπλέον φαίνεται πως στην κυβέρνηση πιστεύουν πως ανακυκλώνοντας ένα ψέμα με όλο και ισχυρότερες δόσεις ψεύδους θα καταφέρουν να επιτύχουν κάποιο θετικό για εμάς ή τους ίδιους αποτέλεσμα.

Η ιστορία του ελληνικού χρέους έχει κάποιες παραμέτρους τις οποίες θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας, προκειμένου να οριοθετούμε και κάποιους ρεαλιστικούς στόχους και προσδοκίες.

Οι ιδιότητες του χρέους...

Α) Περί "κούρεματος"...

Η Ελλάδα χρωστάει περί τα 330 δισ. Ευρώ από τα οποία το 80% αφορά τον επίσημο τομέα, δηλ. σε άλλα κράτη ή τέλος πάντων θεσμούς των οποίων τελικός αποδέκτης όποιας ζημιάς είναι άλλα κράτη. Ήτοι, οι φορολογούμενοι ψηφοφόροι των κυβερνήσεων άλλων χωρών.

Τουτέστιν άμεσο "κούρεμα" του χρέους δεν φαίνεται στον ορίζοντα καθώς άλλα συντάγματα το απαγορεύουν και θα έχει πολιτικό κόστος για άλλες κυβερνήσεις. Ούτως ή άλλως οποιαδήποτε απόφαση πέραν αυτών που υπάρχουν είναι κάτι που πρέπει να περάσει από 27 κοινοβούλια. Κάτι τέτοιο μοιάζει απίθανο με τα τωρινά δεδομένα.

Ο μόνος ρεαλιστικός στόχος είναι μια σειρά επιμηκύνσεων που θα εξομαλύνουν και θα ελαττώσουν δραστικά το κόστος εξυπηρέτησης αυτού του χρέους.

Κάθε 5-10 χρόνια καθώς από τη μνήμη των ψηφοφόρων των δανειστών θα εξασθενεί για το ελληνικό ζήτημα και θα αμβλύνονται οι αντιδράσεις, θα μπορούμε να μειώνουμε το κόστος του χρέους κάτι που πρακτικά ισοδυναμεί με μείωση.

Αυτό όμως δεν προσφέρεται για εσωτερική επικοινωνιακή κατανάλωση...

β) Μέσο πίεσης

Το χρέος είναι το μόνο μέσο πίεσης των δανειστών στην εγχώρια πολιτική σκηνή να προχωρήσει σε κάποιες μεταρρυθμίσεις ικανές να συγκλίνουν τη χώρα κατά τι με το μέσο όρο της Ευρώπης.

Αν ισχύει αυτό, όσο στην Ευρώπη επικρατεί η άποψη πως η Ελλάδα πρέπει να μείνει στην Ευρωζώνη και την Ε.Ε. δεν θα εκχωρήσουν τον ουσιαστικότερο μοχλό πίεσης...

Κατά συνέπεια κανένας δεν έχει λόγο να διευθετήσει το χρέος σε οποιαδήποτε ελληνική κυβέρνηση είτε του ΣΥΡΙΖΑ, είτε της ΝΔ ή του ΠΑΣΟΚ γιατί αυτή αμέσως, το όποιο όφελος θα το μοίραζε σε συντάξεις και αργομισθίες στους πελάτες της κομματοκρατίας.

Δεν υπάρχουν δείγματα ούτε στην κοινωνία, ούτε τα κόμματα εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων πως έχουμε αντιληφθεί τα αίτια της χρεοκοπίας. Αν είχε συμβεί κάτι τέτοιο δεν θα μας κυβερνούσε το "τσίρκο" του κ. Τσίπρα και οι μεταρρυθμίσεις θα είχαν γίνει και θα είχαν βελτιώσει ήδη την επιδεινούμενη κατάσταση.

Το θετικό της σκληρής στάσης που κρατάνε οι δανειστές για το χρέος είναι πως όσο την διατηρούν ισχύει η απόφαση να μας κρατήσουν στην Ευρωζώνη είτε γιατί πιστεύουν πως η χώρα μπορεί να μεταρρυθμιστεί είτε προσωρινά μέχρι να λάβουν οριστικές αποφάσεις...

Με τα δεδομένα που υπάρχουν τώρα οποιαδήποτε απόφαση για δραστικό "κούρεμα" το πιθανότερο είναι πως θα πήγαινε πακέτο με Grexit.

γ) Το χρέος των άλλων...

Οποιαδήποτε απόφαση για το ελληνικό χρέος συναντά και τις αντιδράσεις των άλλων χωρών που ήταν στα μνημόνια και βγήκαν ή έλαβαν μέτρα νωρίς και απέφυγαν την Τρόικα.

Μια ρύθμιση του ελληνικού χρέους πέραν το ορίων που έχουν διατυπωθεί σε γενικές γραμμές το 2012 θα προκαλούσε εκτός του θυμού των Γερμανών ψηφοφόρων και αντιδράσεις που θα δρομολογούσαν πολιτικές εξελίξεις στην Πορτογαλία, την Ισπανία, την Ιταλία κλπ.

δ) Το παγκόσμιο χρέος

Επειδή υπάρχει ένα παγκόσμιο χρέος 230 τρισ. δολ. έναντι 75-80 τρισ. δολαρίων παγκοσμίου ΑΕΠ κάποια στιγμή θα χρειαστούν μέτρα αντιμετώπισης της κατάστασης. Αυτό θα συμβεί γιατί το υψηλό χρέος απαιτεί μηδενικά επιτόκια και τα μηδενικά επιτόκια εκμηδενίζουν τις αποδόσεις σταθερού εισοδήματος δημιουργώντας προβλήματα στα ασφαλιστικά ταμεία και κεφάλαια. Αυτό δημιουργεί και μια σειρά άλλα προβλήματα που δεν είναι της παρούσης και βασικότερη συνέπεια είναι η χαμηλή ανάπτυξη. Όταν τεθεί ζήτημα αντιμετώπισης του παγκόσμιου χρέους θα μπορέσει να διευθετηθεί και το ελληνικό το οποίο άλλωστε αποτελεί σταγόνα στο ωκεανό.

Προς το παρόν, εμάς μας βολεύει να είναι στην "κατάψυξη" και να κάνουμε όλα αυτά που χρειάζονται για να εξασφαλίσουμε μια ανταγωνιστική οικονομία στα πλαίσια μια οικονομικής ένωσης όπως η Ε.Ε., εντός της οποίας οι περισσότεροι κάτοικοι του πλανήτη θα διακινδύνευαν να πνιγούν κολυμπώντας για να ζήσουν.

Λάθος στρατηγική

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έχει επικεντρώσει τον άξονα της πολιτικής της στρατηγικής στο χρέος γιατί πιστεύει πως είναι το μόνο μέτωπο που μπορεί να της χαρίσει μια επικοινωνιακή πολιτική νίκη ικανή να αντιστρέψει το κλίμα σε κατάρρευσης της επιρροής στην κοινωνία.

Λάθος...

Καμία επικοινωνιακή "σαπουνόφουσκα" δεν μπορεί να αντιστρέψει το πολιτικό κλίμα που δημιουργεί η παραμονή της χώρας για σχεδόν μια δεκαετία σε οικονομική ύφεση.

Για την έλευση της βιώσιμης οικονομικής ανάκαμψης χρειάζονται πολλές δραστικές μεταρρυθμίσεις και αλλαγές. Η διευθέτηση του χρέους έτσι ώστε για την αποπληρωμή να μην πηγαίνει μεγάλο ποσοστό του ΑΕΠ είναι από τις τελευταίες που πρέπει να γίνουν... Πρώτα χρειάζεται η εξασφάλιση ελκυστικής και σταθερής φορολογίας, βιώσιμο ασφαλιστικό, λειτουργία της δικαιοσύνης, καταπολέμηση διαφθοράς, μείωση και δημιουργία αποτελεσματικού κράτους κλπ

Η κυβέρνηση του κ. Τσίπρα αναδεικνύοντας το χρέος σε πρώτη προτεραιότητα απέδειξε πως ούτε γνωρίζει σε στρατηγικό επίπεδο τι χρειάζεται η οικονομία για να ανακάμψει αλλά ούτε καταλαβαίνει σε τακτικό επίπεδο τι μπορεί να κερδίσει άρα και να διεκδικήσει...

Επιπλέον, οι συνεχείς καθυστερήσεις επιδεινώνουν το κλίμα στην οικονομία, γεγονός που συνεχώς απαιτεί νέα μέτρα λιτότητας μέχρι τελικής κατάρρευσης.

Με λίγα λόγια θίασος ποικιλιών ορχούμενος. Τουτέστιν: Τσίρκο! Μετά ή χωρίς γραβάτας, αδιάφορο...

24.05.2017

Πηγή: www.capital.gr/